

ת"פ 67845/01 - מדינת ישראל נגד תמייר דדון

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 18-01-67845 מדינת ישראל נ'ד
לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שרון אדרי

המאשימה

נגד

תד

ע"י ב"כ עו"ד עתליה רפאל

הנאשם

הכרעת דין

בתום שמיית הראיות וסיכום הצדדים שנשמעו היום, הוריתי על זיכוי הנאשם.

cut off at NIMOKI.

בקע

1. כתוב האישום מייחס לנאשם שני אישומים, בהם עבירות תקיפה בת זוג לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ואויומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות האישום הראשון, בתאריך 14/10/2017 במהלך ויכוח בין הנאשם לבין ריקי דדון (להלן: "המתלוננת"), אח兹 הנאשם בחיה, דחף אותה אל הקיר באמצעות לחיצה על סנטרה, חנק אותה, סטר לה מספר פעמים ואיים: "עכשו זה עוד טוב, אם אני אמשיך ככה זה יהיה יותר גרוע".

בהתאם לעובדות האישום השני, במועד מסוים במהלך חודש ספטמבר חנק הנאשם את המתלוננת.

2. הנאשם כפר במייחס לו ולפיקר נשמעו ראיות. במהלך פרשת ההגנה העידו המתלוננת, לינוי דדון (להלן: "לינוי"), רס"ב אריק אלעד. בנוסף, הוגשו בהסכמה מספר מסמכים וביהם דוח פעולה, הודיעת הנאשם, דוח עימות ותיעוד מוקד המשטרה.

במהלך פרשת ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

ב"כ המאשימה טען בסיכוןיו כי מדובר בגרסת המתלוונת למול גרסת הנאשם. לא נמצא בסיכוןיו ב"כ המאשימה כל חיזוק ראוי לגורסת המתלוונת, למעט טיעונים המתיחסים למידת אמינותה ומהימנותה שיש בהן, כך טוען, כדי להעדיף את גרסתה על פני גרסת הנאשם. מצב ראוי שזכה מעורר קושי, כאשר בית המשפט נדרש לרף הפלילי ומתבקש להתבסס על התרשומות הבלתי אמצעית מהUEDים, המטה את הקפּ לממן אמון מלא בגרסה אחת למול חסר אמון בגרסה אחרת. הדבר קשה שבעתיהם בנסיבות מקרה זה, בו המתלוונת הותירה רושם בעיתוי, מסרה מספר גרסאות הקשורות לקבוע את התנהלות המוחסת לנאים במהלך האירועים, וכן ראיות נוספות המסייעות ומכרסות במידה מהימנותה כפי שיפורט בהמשך. בנוסף, המתלוונת הותירה רושם של אישة בעל ביטחון עצמי אשר אינה מהססת להביע דעתה, אינה חששת להתנchez עם ב"כ הנאשם (ראו לדוגמא עמ' 27 ש- 3, עמ' 28 ש- 8 לפרט'), ולא מצאתה בעובדה שכחלה בחלוקת מסוים מעודותה Caindikzia להחש קלשה או כגורם המחזק ומベース את מהימנותה.

4. ATIICHIS TCHILAH LGRSHT HMTLWNNT BYCHS LAIRUVIM. LMUASHA, AIN MADOBER BGRSHT ACHT ALA BRIBOI GRSOT MTFTHOT, HMTLROT BAOFN SHONA AT OTM AIRUVIM.

לגביו האישום הראשון, העידה המתלוונת תחילתה כי הנאשם אחז בסנטרה ו"הבדיקה" אותה לקיר (עמ' 14 ש- 6 ו- 11 לפרט'). לאחר ריענון זיכרונה מהודעתה במשטרה, השיבה כי בהודעתה מסרה שהנאשם חנק אותה, "הבדיקה" את ידו לסנטרה ו"הבדיקה" אותה לקיר, והסבירה כי **"זה אותו הדבר פשוט לא אמרתי שהוא חנק"** (עמ' 14 ש- 13-14 לפרט'). מיד בהמשך, בהираה כי הנאשם אכן חנק אותה אך בנוסף דחף אותה אל הקיר והוסיפה כי אחז בשתי לחיה (עמ' 14 ש- 15-16 לפרט').

בהמשך עדותה בבית המשפט, העידה לגבי האלים הופיעו אירוע זה כי הנאשם חנק אותה באמצעות יד אחת (עמ' 25 ש- 25 לפרט'). גרסה זו אינה עומדת בקנה אחד עם דבריה של המתלוונת כפי שנמסרו מיד לאחר האירוע הנטען בפניו שוטר הסיוור, שם צינה כי הנאשם **"תפס בגרונה עם שתי ידיים"** (ת/5). ביחס לאותו אירוע אלימות, אף שבפני שוטר הסיוור פירטה המתלוונת כי הנאשם חנק אותה בשתי ידיים והצמידה לקיר, בתחנת המשטרה מיד לאחר מכן, צינה כי הנאשם אחז בלחיה, חנק אותה, דחף אותה אל הקיר באמצעות אצבעו על הסנטר וכן "מצרכה" בהמשך עדות כי הנאשם אף סטר לה **"איזה 3 או 4 פעמים"** (נ/1 ש- 16). גרסה נוספת מסרה המתלוונת למחמת תלונתה במשטרה, במסגרת עימות עם הנאשם, שם שבה על קר שנהשם סטר לה, אחז בלחיה ודחף אותה אל הקיר באמצעות אצבע על סנטרה, אך מנעה מלהאר חניתה כלשהי, בין אם באמצעות יד אחת ובין אם באמצעות שתים (ת/4 ש- 7-4 לפרט').

המתלוונת הסבירה בבית המשפט סתרות אלה בתיאור האלים אותה ייחסה לנאים, מגוון תיאורים שניתנו מיד בסמוך לאחר האירוע הנטען, כך: **"אם מישחו מרימים עלייך ידיים באופן כליל את תזכיר את האלים,** **לא בהכרח חנק, סטר, בעט, אלימות זה דבר מאד..."** (עמ' 26 ש- 25-26 לפרט'). בהמשך, תוך שהדגימה בבית המשפט אחיזה בלחיה ואת קרבת הלחים אל הצואר, בהירהה כי **"הבדל בין לתפוס בלחים לבין לחנק, זה לא כל כך..."** (עמ' 27 ש- 16 לפרט'). אין בידי לקבל הסברים אלה. על בית המשפט לקבוע האם הנאשם נקט באלים כלפי המתלוונת ומהי האלים בה נקט, ואילו מגוון גרסאות

המתלוננת הופכות משימה זו לבליי אפשרית, תוך שמקשות על מתן אמון בה. ניתן היה לצפות ממתלוננת באירוע אלימות כה קצר ונΚודתי, כי תזכור מהו אופי האליםות שהופעלה כנגדה מיד לאחר מכן, בעת שהגעה אליה שוטר הסיוור, ושעות לאחר מכן - כשמסירה את גרסתה במשטרת. בנוסף, התיחסות המתלוננת לאחיזה בלחים כדמות לחניתה, מקשה אף היא על מתן אמון בה.

5. במהלך אירוע האליםות באישום הראשון, טענה המתלוננת כי הנאשם אים עליה. בעדותה בבית המשפט העידה כי הנאשם זה זיהיר אותה שלא אמר דבר לאדם, אחרית רצח אותה (עמ' 15 ש- 9 לפroot'). לאחר שב"כ המשאימה רענן את זיכרונה מזמן עדותה במשטרת, הוסיפה כי הנאשם אמר לה בנוספ' שאם תמשיך כך הוא יעשה דברים גורועים יותר (עמ' 16 ש- 3-4 לפroot'). המתלוננת, אשר לא היססה לפרט בפני שוטר הסיוור את האליםות בה נקט הנאשם וכן כי אמר לה במהלך האירוע **"איזהEIF לראות אותך בוכה"** (ת/5), לא ציינה בפני אותו שוטר דבר לגביஇiomים מסווג כלשהו. לא ברור מדוע נמנעה מלפרטஇiomים כלשהם, על אף שלא נמנעה מלייחס לנאים אמורים אחרות. רק בהמשך, לאחר שהגיעה לתחנת המשטרת, אמרה המתלוננת כי הנאשם אים עליה שאם תמשיך להתנהג כך - יהיה הרבה יותר גורע (נ/1 ש- 8-7). ב"כ הנאשם עימתה את המתלוננת עם העובדה שלא אמרה במשטרת כי הנאשם אים שירצח אותה, ובשלב זה בחרה המתלוננת לחזור בה מעדות זו: **"זה לא משחו שקרה באותו אירוע ספציפי, זה דברים שנאמרו על ידו לא מעט פעמים"** (עמ' 26 ש- 12 לפroot'). עוד לציין כי במהלך העימות בין הנאשם לממתלוננת, במהלך הטעיה לנתיחת בגיןם אלימות פיזית כנגדה, לא פירטה המתלוננת*இiomים כלשהם* (ת/4 ש- 7-4).

6. האירוע המიיחס לנאים באישום השני תואר על ידי המתלוננת במספר דרכים. תחילתה, העידה כי הנאשם דחף אותה על הרצפה (עמ' 15 ש- 1 לפroot'). בהמשך, בעת חקירתה הגדית, עומרה המתלוננת עם דבריה במשטרת, שם טענה כי הנאשם חנק אותה באותו אירוע ואילו לא ציינה דבר לגבי דחיפתה על הארץ (נ/1 ש- 34). הסברתה של המתלוננת היה שילוב בין שתי הגרסאות: **"גם וגם"** (עמ' 27 ש- 3 לפroot'). מיד בהמשך, בחרה המתלוננת להוסיף אלימות נוספת נספת במהלך אותו אירוע: **חנק אותו, בעט بي"** (עמ' 27 ש- 5 לפroot'). המתלוננת עומרה עם גרסה נוספת שמסרה לאחיזה אירוע, בעת העימות שנערכ' בין בגיןם, ואישרה כי במהלך אותו מקרה בסוכות בגיןם אף אחיזה בחזקה בלחיה (עמ' 27 ש- 12 לפroot'). מדובר במגוון גרסאות שונות לאותו מקרה, המיחסות בגיןם אלימות מסווג שונה: דחיפה, חניקה, שילוב של השניים, בעיות, אחיזה בלחים, וכל זאת בגרסאות אחרות. לא ניתן לקבל את הסברתה של המתלוננת לסתירות אלה, ולא ניתן לנחל את הגנת בגיןם, על יסוד דבריה כי **"אלימות היא דבר מאד כולל"** (עמ' 27 ש- 14 לפroot').

7. המתלוננת ביקשה בעדותה בבית המשפט להציג את הרקע של אירוע שהתרחש בין חברי של בגיןם, במהלך חיבקה ונישקה את החבר. לאור הראיות בתיק, לא יכולה הייתה להכחיש את קיום האירוע, אולם טענה תחילתה כי אירוע עם החבר התרחש לאחר תלונתה במשטרת על אלימות מצד בגיןם (עמ' 22 ש- 11-12 לפroot'), וכן שלאחר אותו אירוע עם החבר נפתח תיק ברבנות והחליטו להיפרד (עמ' 21 ש- 11-12 לפroot'). המתלוננת שבה והדגישה כיתיק הגרושין ברבנות לא נפתח בעקבות אותו אירוע עם חברי של בגיןם (עמ' 22 ש- 24 לפroot'). יחד עם זאת, לאחר שעומרה עם

גרסתה במשטרה, במהלך עדותה בבית המשפט אישרה כי תיק הגירושין נפתח תחילת לאחר האירוע עם חברי של הנאשם אשר התרחש לפני תלונתה במשטרה, התיק נסגר ונפתח שוב בעקבות התלונה במשטרה (עמ' 21 ש-34-26 לפrox'). מכאן, הרקע בו נפתח תיק הגירושין בין השנים, השיכים למגזר הדתי, זאת לאחר שהמתלוננת חיבקה ונישקה את חברי של הנאשם, אירוע שבאותו שלב נשמר רק בין בני הזוג, עמד בטרם הגישה המתלוננת את תלונתה על אלימות מצד הנאשם. אין בכך לסתור עדות ברורה ומוצקה בעלת חיזוקים ראיתיים, זאת שאינה בנסיבות מקרה זה, אך בוודאי ניתן להבין את יסוינה של המתלוננת שלא לקשר את תלונתה בתיק הגירושין שנפתח, באופן נסיבות. העובדה שהמתלוננת ביקשה בעדותה להרחיק את האירוע עם החבר למועד המאוחר לתלונתה במשטרה, מוסיפה ומכרסת במהימנותה ובמניעיה בעת הגשת התלונה.

.8. המתלוננת טענה כי ספירה על האלים מצד הנאשם לחברתה זו, אל ביתה הלכה לאחר האירוע באישום הראשון, ממש אף התקשרה למשטרה. המתלוננת הוסיפה כי אותה חברותה עודדה אותה להגיש את התלונה (עמ' 18 ש-2-1 לפrox'). לא מצאתי נימוק המניח את הדעת, שכן שאotta חברותה נמנעה מלמסור עדות במשטרה, זאת לאחר שככזב עודדה את המתלוננת לעשות כן (ראו נ/3 - נ/4).

עדות נוספת שעשויה הייתה לחזק את דברי המתלוננת, היא גיסת הנאשם בבית המשפט כי ספירה לينוי על חלק מהאירועים האלים מצד הנאשם אף לפני תלונתה במשטרה (עמ' 18 ש-11-12, עמ' 19 ש-9-6 לפrox'). לינוי העידה בבית המשפט, והכחישה כי המתלוננת ספירה לה לגבי אירועים דומים. אף הודיעתה במשטרה מחזקת גרסה זו (ת/1). המתלוננת הסבירה בבית המשפט, כי לינוי היא חלק משפחתו של הנאשם ולפיכך ככל הנראה מכחישה דברים אלה. אין כדי לקבל הסבר זה שכן, בשונה מזוهر חברותה של המתלוננת אשר סייברה להצע לעמיסו עדות, לינוי התייצבה בתחינת המשטרה מיד לאחר שהתבקשה. בנוסף, במהלך עדותה לא היססה לפרט לגבי האישום הראשוני כי המתלוננת שיתפה אותה, לאחר שהتلוננה במשטרה, בדבר התלונה לגבי אלימות מצד הנאשם ואף, לגבי האישום השני, כי הבחינה במתלוננת בוכחה. נתונים אלה אינם בעלי בקנה אחד עם עדת המבקרת להימנע מלפגוע בנאשם. לעומת זאת, גרסה זו של עדת הتبיעה הסותרת את דברי המתלוננת, מוסיפה ומכרסת במהימנותה.

.9. לא מצאתי בגרסתו של הנאשם בבית המשפט סתייה כלשהי, דבר שקר או ראשית הוודה, שיש בהם לחזק את אחת מגרסאותה של המתלוננת. הדבר מוצא משנה תוקף נוכח הקושי המשמעותי במתן אמון במתלוננת, כמו פרט לעיל.

לאור כל האמור לעיל, הוריתי על זיכוי הנאשם מהמיוחס לו.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 יום מיום.

המצוירות תשליך עותק הכרעת הדין לצדים.

ניתנה היום, כ"ו טבת תש"פ, 23 ינואר 2020, בהיעדר הצדדים